

Italijansko. Kjer je veliko uboštva, tam je prostora za vse rogovileže in tako se godi v blaženi Italiji. V nobeni državi ni toliko prekucuhov, anarhistov, socialistov in masonov, kakor ravno v tej državi. Sedaj sicer zapirajo anarhiste kar v trumah, toda kaj pomaga, ko so masoni ali freimaurerji prosti in imajo celo vlado v rokah! Njim anarhisti sicer niso prav, toda sami so krivi anarhizma! — Pri porotni sodbi zoper goljute pri »banca romana« niso nikogar obsodili, češ, da so ti, ki so bili na tožnji klopi, najmanj krivi, pravih zločincev pa ni mogoče prijeti! Resnica, tako se je godilo: pri ministrih bi bilo začeti tožbo!

Francosko. Pri sodnji v Parizu sedi te dni nad 30 anarhistov in anarhistinj na tožnji klopi. Vsi so zreli za vešala, toda ne bode jim mogoče dokazati vseh zločinov, katerih so krivi, in zato se utesnejo tokrat uiti roki pravice. — Caserio, morilec predsednika Sadi-Carnota, je obsojen na smrt, ali nesrečni človek nič ne kaže, da se kesa svojega zločina! Njegova glava sicer pade pod sekiro, toda zato še ne izmanjka drugih, ravno tako hudobnih ljudi, pripravljenih za enake hudobije.

Angleško. Odkar je Gladstone odložil krmilo vlade iz onemoglih svojih rok, hira politično življenje v državi, ali vsaj tiho je o njem. Lord Roseberry, njegov naslednik, še nima toliko zaupanja pri ljudéh in zato še ne mara s svojimi načrti v svet. Kaj, če bi mu izpodletelo?

Nemško. Cesar Viljem je mož, ki rad govori in piše; s tem pa jo v časih naleti. Tako tudi sedaj pri častitki, katero je poslal zboru profesorjev v Halle, kjer je bila dvestoletnica vseučilišča. Starim lutrovcem se ne dopade cesarjevo pismo, ker v njem preveč povdarja svobodo znanostij.

Rusko. Velika kneginja Ksenija se je omožila. — Vojni minister je zbolel in to ravno sedaj, ko mora ruska vlada vse oči odpreti na vzhod, na Kitajsko in Japonsko, ki imata med seboj vojsko. Rusija meji na obe državi in zaplete se lahko še sama v njuno vojsko.

Bolgarsko. Novo ministerstvo ima večino ljudstva za seboj in to daje upanje, da se vzdrži knez Ferdinand na bolgarskem prestolu, če tudi ruski vladi ni povolji.

Srbsko. Oče kralja Aleksandra, lahkoživi Milan, potrebuje zmerom denarja in zato zmaga v državi tista stranka, katera mu več obljubi. Katera pa bode, ni še gotovo, vendar pa se pravi, da Rističeva.

Turško. Sultan Hamid ne mara poslanika, ki mu ga hoče poslati italijanska vlada v Carigrad in sta si vsled tega vladi v prepiru, vendar pa se ni bati, da počí puška. Taki prepiri še vršijo navadoma le na papirju.

Azija. Med Kitajci in Japonci je sedaj že v resnici vojska. Sreča je doslej na strani Japoncev. Na suhem in na morju so neki natepli kitajske svoje sosedo. Zanesljivih poročil pa še manjka; le toliko je brž gotovo, da bitke niso bile večje.

zlatu sv. mašo; veselje je bilo za dekanijo Sv. Lenarta in prelepih Slov. Goric, a v obče za pošteno župnijo Sv. Jurija. Ze poprejšnji dan je bilo ondi živahno gibanje, mladeniči so stavili slavoloke in mlaje; urejevali krasne napise in razobešali zastave, cesarske, slovenske in štajarske; a dekleta so kitila cerkev in mlaje. Naredili so vse tako ukusno, da zaslužijo hvalo. Popoldne so se oglasili topiči in milodoneče trijančenje zvonov pri Sv. Juriju, in v Srednjem Gasteraju, raz hiše poštenega obč. predstojnika g. T. Kurnik je plapolala zastava. Zvečer, ko je odtrijanjilo »Ave Maria«, so gg. učitelji z učenci napravili č. g. jublantu lepo podoknico z nekaterimi predstavami in deklamacijami; potem se je vas lično razsvetila, a v zrak so frčale rakete in se zažigal umetalni ogenj. Po župniji so užgali pet lepih kresov, čijih najlepši je bil v Srednjem Gasteraju, kjer so pokali topiči dolgo v noč, pri čemer ima največjo hvalo obč. predstojnik.

Drugi dan se je pa trlo obilno ljudij v cerkvi in zunaj, ker okoli 9. ure prihajal je v slavnostni procesiji iz župnišča stari duhovnik preč. g. župnik in zlatomašnik, spremljan od 31 častitih sobratov, da se na večer svojega življenja slovesno zahvali za vse od Boga dobljene dobrote, ter opravi zlato sv. mašo. Ta dan je bil dvojni jubilej za župnijo Sv. Jurija, namreč razum sv. zlate maše še 25letnica župnikovanja č. g. J. Rantaša. Ni čuda, da so župljani na vse mogoče načine pokazali svojemu ljubljenu duhovnemu očetu največje spoštovanje. Po službi božji in zahvalni pesmi je bil slavnostni izhod iz cerkve v župnišče med obilo ovenčanimi dekleti. Potem je bila deputacija občinskih predstojnikov pri zlatomašniku, in so se poklonile častne diplome, v katerih vse sedmere občine č. g. jublanta vzamejo za častnega občana. Kakor so se v župnišču veselili povabljeni gostje, jednako se je zunaj veselilo ljudstvo še dolgo časa, ki je bilo prišlo od blizu in daleč, prav pošteno tega slavnostnega dneva. Napisi so bili na zvoniku:

„Mnoga, mnoga so pretekla leta,
Kar si veren mašnik božje hiše;
Dolgo, če je božja volja sveta,
Hodi srečen v božje se svetišče.“

Pri šoli: 1822 — 1869 — 1894, od šole preč. g. J. R. zlatomašniku ponižni pozdrav in poklon.

Na župnišču: »Blagor mu, kdor v mašniški časti hodi čisto in brez madeža. Sv. Efrem.« A na slavoloku: »Bog Vam daj, so želje naše, včakati še demantne sv. maše!« S temi vrsticami konča tudi dopisnik in kliče gromovito živio č. g. zlatomašniku in želi, da primejo za demantno palico, in zapojejo demantno sv. mašo.

K.

Smešnica. »Kaj pa«, vpraša Francevka, »kaj pa si, sosed, tako prijazna z vašim čevljarjem?« »Kaj bi ne bila!« odvrne ona, »saj je dobrotnik naše hiše. Moj mož vselej pravi, da je vesel, če njegove čevlje sezuje!«

Razne stvari.

(Darilo.) Svitli cesar je velel 150 gld. razdeliti med tiste ljudi, ki so pomagali rešiti sedmero ljudi, zaprtih vsled povodnji v Lurlochu nad Gradcem.

(V Ljutomeru) nastavi se občinski zdravnik in dobi 500 gld. plačila. Prošnje za to mesto vložiti pa je do novega leta.

(Novo društvo.) Na Prihovi so ustanovili v nedeljo, dne 29. julija novo bralno društvo »Mir«. Že isti dan mu je pristopilo 34 udov. Več pa jih še gotovo pride.

Za poduk in kratek čas.

Zlata sv. maša pri Sv. Juriju v Slov. goricah.

»Preljubo veselje, o j kje si doma!« Te Slomškove vrstice upleli so slavnostni pridigi dne 31. julija preč. g. dr. J. Križanič, kanonik v Mariboru, slikajoč pri zlati sv. maši življenje zlatomašnika vlč. g. Jurija Rantaša. Res, preljubo veselje je bilo za celo lepo lavantinsko škofijo, ker so letos zapeli jedini ta gospod